

§. 22. Sed nulla harum sententiarum locum hinc habere potest. Non *prima*, quia jam supra §. 14. dictum, opinionem improprie saltem ac metaphoricè phantasiam appellari, quod enim nec phantasia opinio nec vicissim opinio phantasia esse possit, *Philosophus l. 3. de A. c. 3. 4.* multis rationibus luculenter ostendit, quas hinc lubens prætereo, quod eas à *Pacio* sciam in *commentario* ad h. l. sate nucleatè esse propositas. Non *secunda & tertia*, cum enim opinio hinc ut actus, non ut facultas intellectus spectetur, juxta tradita §. 15. certè nec Habitus nec Dispositio, quantum ad præsens, opinionis genus esse possunt. Aliàs si pro facultate sumatur opinio certum est eam potius sub Dispositione quam sub Habitu collocandam esse; Licet enim hoc modo spectata 1. per crebras actiones adquiratur 2. inclinet etiam intellectum ad propositiones non necessarias promptè cognoscendas; quia tamen non 3. firmiter radicatur in subjecto sed ab eo ex suâ naturâ facile mobilis est. habitus proprie dictus cujus formale in hoc ultimo consistit, esse nequit, sed saltem est *dispositio quædam habitui similis*, ut loquitur *Rubio l. c. q. 1. n. 3. it. Masius l. c. §. 1. q. 1.* Neque tandem *ultima* locum hinc inveniet. Opinionem namque à numero virtutum intellectualium aliū ipse *Philosophus l. 6. Eth. c. 3.* ideo excludit ὅτι ὑπόληψις καὶ δόξα ἐνδέχεται διαψεύδειν hoc est, quod *Existimatione* & *opinionem contingat falsum dicere*. Hoc autem est contra naturam virtutum intellectualium; οἷς ἀληθεύει ἡ ψυχὴ τῶ κατὰ Φᾶναι ἢ ἀπὸ Φᾶναι. *Quibus semper verum enunciat animus affirmando aut negando.*

§. 23. Sequestratis itaq; falsis generibus longè rectius forsitan opinionis genus hoc in loco statui posset, aut cū *Philosopho ὑπόληψις h. e. Existimatio*, aut quod idem est cum *Thomâ; Actus intellectus determinatus*. Per hoc enim, quod opinio est Existimatio seu Actus intellectus determinatus, convenit cum *Scientiâ & Intelligentiâ*, differtque à *Dubio & suspitione*, quæ sunt per simplicem apprehensionem unionis inter subjectum & prædicatum absque determinatione vel firmâ adhesionem ad unam contradictionis partem. Quia tamen conceptus simplex voce simplici eâque perspicuâ efferi debet, & verò *Existimatio* est verbum obscurum, plura significata habens, ut vel ex §. 18. manifestum esse potest; *Actus autem intellectus determinatus* sunt voces complexæ, quæ non exactè quadrant conceptui simplici, qui hinc significari debet; non immerito istius.